

СВИНАРСТВО — ПРИБУТКОВИЙ БІЗНЕС

Свинина з давніх часів є традиційним продуктом на українському столі, тому цілком природно свинарство стало традиційною галуззю вітчизняного тваринництва. Та якщо ми звернемося до статистичних даних, то побачимо, що традиції вгасають. Так, у 1913 році частка свинини складала 59% українського м'ясного ринку, в 1990-94 роках – 35%, то вже в 2001-02 роках – менш ніж 30%. За даними корпорації "Тваринпром", всі племінні господарства країни (84 племзаводи і 448 племрепродукторів) сьогодні розводять 11 порід свиней. Найбільшою популярністю (90% поголів'я) у свиноводів користуються породи: «Велика біла», «Ландрас», «Полтавська м'ясна» та «Українська м'ясна».

ПАРАМЕТРИ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ СВИНАРСТВА

Ефективність свинарства залежить від цілого ряду факторів. Найважливіші з них – оборот свиноматок, збереженість молодняку, конверсія корму, приріст живої маси та питома вага м'яса в туші. Ця низка питань залежить від умінь спеціалістів не просто контролювати, а й цілеспрямовано впливати на виробничий процес.

Технологія промислового свинарства має своє практичне застосування при будь-якому обсязі виробництва свинини, незалежно від того, велика ферма чи маленька. Головною метою промислового свинарства є реалізація максимально можливої кількості товарних свиней в розрахунку на середньорічну свиноматку. Оптимальним показником вважається 18-20 голів, мінімальним – 14. На думку спеціалістів англійської фірми «PIC», свинарство не може бути рентабельним, якщо за рік на свиноматку реалізується менш ніж 16 голів відгодюваного молодняку.

Фахівцям добре відомо, що економічні показники в свинарстві безпосередньо залежать від правильно організованої роботи по відтворенню стада. Природно, чим інтенсивніше використовуються свиноматки, тим вище ефективність галузі. Фізіологічно свиноматка повинна постійно знаходитися в режимі отримання від неї поросят, за винятком тих днів, коли вона повинна прийти в статеву охоту і запліднитися. При 2,4 опоросу в рік число непродуктивних днів в ідеалі не повинне перевищувати 15. Решта всіх днів, які не використовуються для отримання і вирощування поросят, слід свідомо вважати збитковими.

Методи контролю поросності у свиноматок добре відомі фахівцям. Друга складова ефективності роботи свиногомплесів – збереження поголів'я. Це питання слід розглядати не стільки з погляду дотримання технології (хоча саме по собі це дуже важливо), скільки у сфері економіки.

Порося при народженні має первинну вартість, причому чималу. Відомо, що практично всі витрати на утримання батьківського стада відносять на відгодюваний молодняк. Тому, чим більше вирощено поросят за рік у розрахунку на одну свиноматку, тим нижче їх собівартість, і навпаки.

Чим вища жива маса поросяти при народженні і від'ємі, тим інтенсивніше йде вирощування, дорощування і відгодівля. От чому так важливо берегти поросят, особливо в період від 7 до 90 днів після народження.

Найбільш актуальною та важливою проблемою в свинарстві є відгодівля тварин. Твердження, що свиня – всеїдна тварина – неправильне. Отримувати необхідні прирости в свинарстві можна лише тоді, коли тварини отримують якісне, правильне та збалансоване харчування. Особливого значення відгодівля має при вирощуванні племінних хряків та свиноматок. Причому кожній породі, віку і навіть статі підходять строго відведені кормові раціони.

Програма годівлі свиней повинна відповідати їх потребам у живильних речовинах на всіх етапах фізіологічного стану. Зараз вже нікого не треба переконувати в ефективності використання преміксів і білково-вітамінно-мінеральних добавок. Практика роботи провідних свинарських підприємств наочно показує перевагу збалансованої годівлі.

Звичайно, використання дорогого висококонцентрованого корму ефективне лише за умови здорового поголів'я, відповідного мікроклімату, налагодженої системи управління. В зв'язку з цим принципово важливим є питання жорсткого контролю за якістю кормів. Термічна обробка зернової і іншої кормової сировини повинна стати невід'ємною частиною промислового свинарства. Технологічно ця проблема вирішується за допомогою експандерів або екструдерів, які при всій своїй дорожнечі повністю окупають себе, якщо збільшується кількість реалізованих на забій свиней або підвищується середньодобовий приріст живої маси молодняку на 5-7%.

Це лише частина проблем промислового свинарства, яке по своїй складності стоїть на одному рівні з найсучаснішими видами виробництв. Але їх вирішення дозволить домогтися кращих результатів і отримати прибуткову свинину.